

Till holdingsammanslutningarna

Till kreditinstituten

Allmän anvisning om hantering av derivatrisker

Finansinspektionen meddelar med stöd av 4 § 2 punkten lagen om finansinspektionen följande allmänna anvisning om de minimikrav som kreditinstituten enligt finansinspektionen skall ha på sin kontroll av derivatverksamhetens risker för att de i sin verksamhet inte skall bryta mot stadgandet om riskkontroll i 68 § kreditinstitutslagen.

Innehåll

	Sida
1 Anvisningens syfte och disposition.....	2
2 Direktionens och högsta ledningens ansvar	3
3 Organisering av riskhanteringen	4
4 Intern revision och interna kontrollrutiner	4
5 Hantering av olika risktyper	5
5.1 Kreditrisk.....	5
5.2 Marknadsrisk (positionsrisk).....	6
5.3 Finansieringsrisk och marknads likviditetsrisk	7
5.3.1 Övervakning av kreditinstitutets finansieringsrisk.....	7
5.3.2 Övervakning av marknadslikviditetsrisken	8
5.4 Operativ risk.....	8
5.5 Legal risk	9
5.6 Strategisk risk	10

1 Anvisningens syfte och disposition

Syftet med anvisningen är att effektivera hanteringen av derivatrisker i kreditinstitut och i företag som hör till kreditinstitutens konsolideringsgrupper. God riskhantering är en förutsättning för att kreditinstitutet och deras kunder skall kunna använda derivatkontrakt för riskgardering och för att få avkastning. Med derivatkontrakt avses ett kontrakt vars värde beror på förändringar i värdet av kontraktets underliggande egendom. Derivatkontrakt är t.ex. termins- och futurkontrakt, swapkontrakt och optionskontrakt. Kontraktens underliggande egendom består t.ex. av valutaposter, depositionsbevis, masskuldebrev, aktier eller nyttigheter. Nedan används för derivatkontrakt även den kortare formen derivat.

Då anvisningen utarbetats har anvisningen "Risk Management Guidelines for Derivatives" beaktats, som publicerats av Baselkommittén för banktillsyn den 27 juli 1994. Också erfarenheterna av finansinspektionens nuvarande riskövervakning och kreditinstitutens interna riskkontroll har utnyttjats.

Anvisningen är avsedd såväl för kreditinstitut som är aktiva på derivatmarknaden som för sådana kreditinstitut vars derivatkontrakt begränsar sig till gardering av kreditinstitutets egna riskpositioner. Kreditinstitutet måste allokera så mycket resurser till hanteringen av derivatriskerna som omfattningen och mångsidigheten av kreditinstitutets derivatverksamhet förutsätter. Kreditinstitutet kan organisera sin riskhantering på olika sätt, så länge de principer följs som nämns i denna anvisning. Kreditinstitutet kan också använda olika alternativ för att lösa de tekniska detaljerna i riskhanteringen. De tekniska lösningarna och de valda värderingsmodellerna måste dock fylla de allmänna krav som presenteras i denna anvisning. Finansinspektionen kan meddela närmare föreskrifter och anvisningar om de modeller som används i riskövervakningen.

Denna anvisning följer samma disposition för riskhanteringen som finansinspektionen i övrigt använder vid övervakningen av kreditinstitutets risker. Tyngdpunkten ligger på övervakning enligt risktyp. Anvisningen innehåller principer och metoder som skall tillämpas i riskhanteringen i fråga om såväl avistainstrument som deras derivat för att ett gott resultat skall uppnås. Derivatens särskilda egenskaper betonas nedan i samband med att riskhanteringen behandlas enligt risktyp.

I början av anvisningen beskrivs det ansvar som kreditinstitutets direktion och övriga högsta ledning har för derivatverksamheten och organiseringen av riskhanteringen (avsnitt 2). Därefter presenteras kraven på riskhanteringsorganisation, på den interna revisionen och på kontrollrutinerna (avsnitten 3 och 4). Efter detta granskas metoderna för riskövervakning enligt risktyp. Risktyperna är kreditrisk, marknadsrisk, kreditinstitutets finansieringsrisk, marknadslikviditetsrisk, operativ risk, legal risk och strategisk risk (avsnitten 5.1, 5.2, 5.3, 5.4, 5.5, 5.6).

Dnr 6/319/99

Datum: 31.8.1999

Ersätter föreskrift: 105.12

Dnr 1/319/95, 15.5.1995

Gäller fr.o.m. 15.9.1999

tills vidare

3 (11)

Ändringarna är markerade med fet stil

2 Direktionens och högsta ledningens ansvar

- a) Kreditinstitutets direktion skall godkänna de viktigaste principerna för derivatverksamheten. Kreditinstitutet skall ha en skriftlig målsättning och strategi för användningen av derivatinstrument. Beskrivningen av målen och strategin skall innehålla t.ex. användningen av derivatinstrument (gardering, aktiv positionstagning, förmedling), en precisering av produkterna och marknaden, en begränsning av den totala risken (totalpositionen) samt avkastningsmålen.
- b) Direktionen skall godkänna alla signifikanta principer för kreditinstitutets riskhantering (strategin för riskhanteringen). Derivatverksamheten och riskhanteringsstrategin skall stå i samklang med kreditinstitutets strategi för affärsverksamheten i allmänhet. Strategin och den detaljerade policyn för derivatverksamheten och riskhanteringen skall ses över regelbundet med minst ett års intervall. Riskhanteringspolicyn skall garantera att det som lagen stadgar och myndigheterna föreskriver om riskbegränsning och riskhantering fullföljs. Personrisker skall förhindras genom att den operativa ledningen i enlighet med de principer som direktionen fastställt ser till att de personer som bedriver handel med derivatinstrument har tillräckliga kunskaper. Också risktagningssystemet för personer som ansvarar för derivathandeln skall utformas så, att det inte sporrar dessa personer att ta för stora derivatrisker. Personer som är ansvariga för riskhantering och intern revision får inte ha en lön som inkluderar ett bonussystem med bindningar till derivathandelns resultat.
- c) För att inleda en ny derivatverksamhet behövs ett beslut av direktionen eller en annan del av ledningen, om beslutsrätten delegerats. Framställningen för att erhålla ett beslut att inleda en ny derivatverksamhet (nya produkter, nya marknader, användning av ett separat bolag) skall innehålla en beskrivning av den tilltänkta verksamheten, genomförandet av riskhanteringen, de risker som den nya verksamheten ger upphov till i relation till kreditinstitutets risktålighet, resursbehoven, bokföringspraxisen, juridiska frågor osv.
- d) De risker som är förknippade med nya instrument skall i initialskedet begränsas med stränga limiter, som kan höjas då erfarenheten ökar. Tillsynsmyndigheterna skall i förväg underrättas om ny verksamhet av fundamental natur och analysen bakom beslutsfattandet skall ställas till bankinspektörernas förfogande. Finansinspektionen skall i förväg informeras om t.ex. etablering av ett dotterbolag för derivatverksamhet, överföring av derivatinstrument till ett separat bolag eller ingående av derivatkontrakt som grundar sig på nyttigheter.

3 Organisering av riskhanteringen

- a) Direktionen skall fatta de viktigaste besluten om riskhanteringsorganisation. Kreditinstitutet skall bygga upp ett riskhanteringssystem, med hjälp av vilket riskkontrollen utförs. Det är inte nödvändigt att bygga upp ett separat system för att övervaka de risker som är förknippade med derivatinstrument, utan kontrollen av de viktigaste riskerna i derivatverksamheten kan utgöra en del av den övriga riskkontrollen. Riskkontrolluppgifterna skall organisatoriskt separeras från de riskalstrande funktionerna (kundhandel, gardering). Beroende på organisationens storlek och struktur och verksamhetens omfattning kan funktionerna separeras på olika sätt, men åtminstone hanteringen av kreditrisker och marknadsrisker skall hållas åtskilda från kundhandeln. Riskkontrollorganisationen (separat enhet, grupp) skall övervaka fastställda limiter och utarbeta riskrapporter samt se till att rapporterna tillställs kreditinstitutets ledning.
- b) Riskkontrollsystemets struktur beror på verksamhetens natur och omfattning, men systemet skall fylla åtminstone följande krav:
- derivatkontrakten ingår i kreditinstitutets riskhanteringssystem
 - med systemet kontrolleras all derivatverksamhet och utöver kreditinstitutet omfattar kontrollen också de kreditinstitut som hör till institutets konsolideringsgrupp
 - olika risktyper övervakas: kreditrisk, marknadsrisk, likviditetsrisk, operativ risk, legal risk och strategisk risk
 - ledningen kan i praktiken med systemets hjälp övervaka och styra derivatverksamheten
 - de viktigaste risklimiterna och andra risktagningsbegränsningar bör ingå i systemet
 - korrekt information som kan jämföras med fastställda limiter och vald policy skall produceras om riskerna.

4 Intern revision och interna kontrollrutiner

De interna kontroll- och säkerhetsrutinerna skall även omfatta derivatverksamheten. Den interna kontrollen skall säkerställa att intern rapportering och annan information sköts effektivt och att verksamheten sker i enlighet med gällande lagar, finansinspektionens föreskrifter och anvisningar samt kreditinstitutets egna regler

Dnr 6/319/99

Datum: 31.8.1999

Ersätter föreskrift: 105.12

Dnr 1/319/95, 15.5.1995

Gäller fr.o.m. 15.9.1999

tills vidare

5 (11)

Ändringarna är markerade med fet stil

och beslut. Med hjälp av den interna kontrollen skall uppmärksamheten riktas på problem som förorsakas av olika värderingsprinciper. Principerna för hanteringen av de operativa riskerna har preciserats i avsnitt 5.4.

Enheten för intern revision skall regelbundet granska hela riskhanteringssystemet. Granskarnas yrkeskunskap skall vara tillräcklig också för att granska hanteringen av derivatverksamhetens risker. Utgångspunkten för granskningen utgörs av skriftliga systembeskrivningar och av godkända och dokumenterade riskhanteringsprinciper. Granskarna skall utan hinder ges tillgång till allt material som behövs för att granska riskhanteringssystemet. Granskningsrapporterna skall tillställas direktionen och enheten för intern revision skall informeras om vilka åtgärder som vidtagits utgående från granskningsrapporterna.

5 Hantering av olika risktyper

5.1 Kreditrisk

Med kreditrisk avses risken att motparten eventuellt inte kan fullgöra sina åtaganden gentemot kreditinstitutet.

- a) Hanteringen av de kreditrisker som är förknippade med derivat skall utgöra en del av den totala kreditriskhanteringen. Hanteringen av derivatens kreditrisker skall omfatta den aktuella risken före avvecklingsdagen för den underliggande egendomen eller dagen för avräkning av nettovärdet (pre-settlement risk) och den aktuella risken under avvecklingsdagen (settlement risk).
- b) För pre-settlementrisken och settlementrisken skall specifika limiter fastställas för varje enskild kund. När limiterna beviljas får riskalstrande enheter (trading och annan kundinriktad affärsverksamhet) inte själva bestämma storleken på sina egna limiter, utan limitbesluten fattas eller bekräftas i kreditinstitutets direktion. **För pre-settlementrisken i derivat skall limiterna fastställas och övervakningen utföras enligt en metod där det framtida potentiella kreditmotvärdet adderas till marknadsvärdet. Om kreditinstitutets derivatverksamhet är aktiv och omfattande skall det beräkna det framtida potentiella kreditmotvärdet med hjälp av en statistisk metod som grundar sig på det underliggande instrumentets volatilitet. Vid en mera begränsad derivatverksamhet kan de koefficienter som tillämpas i kapitaltäckningsberäkningen användas. Derivatkontraktens marknadsvärde skall helst fastställas på basis av uppgifter från externa, oberoende källor eller beräknas som ett teoretiskt värde.** Settlementrisklimiten fastställs på avvecklingsdagen på basis av det valutabelopp eller annan underliggande egendom som motparten är skyldig att leverera. Om ingen separat limit har fastställts för settlementrisken, skall en regelbunden övervakning av avvecklingsrisken ordnas på annat sätt.

- c) Kreditlimiterna för derivat skall utgöra en del av de totala kreditlimiterna som beviljas kunderna. Kreditlimiterna för derivat skall följaktligen basera sig på samma riskklassificering av kunderna som kreditinstitutet annars använder som grund för kreditriskhanteringen. När limiterna fastställs skall också kreditinstitutets risktagningsförmåga (eget kapital) beaktas.
- d) Limiterna skall reduceras omedelbart, om kundernas kreditvärdighet sjunker. För att undvika förluster skall en stegvis reduktion av riskpositionerna eftersträvas.
- e) Utnyttjandet och överskridningarna av limiterna skall övervakas med hjälp av uppföljningsrapporter. Det skall vara möjligt att överskrida limiterna endast i undantagsfall enligt i förväg uppgjorda regler. I reglerna skall de personer namnges med vars tillstånd limiterna får överskridas. Limitöverskridningen måste motiveras, och motiveringarna skall dokumenteras.
- f) De kreditrisker som hänför sig till derivat bör begränsas med hjälp av säkerheter eller garanti av tredje part. Även nettningsavtal kan användas. Man skall så noga som möjligt försäkra sig om att nettningsavtalen är juridiskt bindande t.ex. i konkurssituationer och enligt lagstiftningen i olika länder. Endast juridiskt bindande nettningsavtal minimerar kreditrisken.
- g) Oskötta kontrakt och betalningsstörningar skall övervakas systematiskt.

5.2 Marknadsrisk (positionsrisk)

Med marknadsrisk avses risken att en förlust uppstår för kreditinstitutet då marknadspriset eller marknadsprisets volatilitet förändras i en för kreditinstitutet ofördelaktig riktning. Marknadsrisken utgörs av en ränte-, valutakurs-, aktiekurs- eller annan prisrisk (nyttighetens prisrisk).

- a) Marknadsrisktagningen skall begränsas med limiter, som enligt ledningens beslut har fastställts för olika affärsenheter och enskilda handlare. Utöver positionslimiter skall varningsgränser användas, med vars hjälp kreditinstitutet reagerar på hotande förluster, och gränser som bryter en förlust (hemtagningsgränser). Limiterna skall gälla samtliga kreditinstitut i konsolideringsgruppen. Endast ledningens beslut kan möjliggöra avvikelser från limiterna.
- b) Marknadsrisken skall mätas dagligen med value-at-risk-metoden, dvs. genom att den potentiella förlust som kan förorsakas av en öppen position beräknas för en viss period utgående från sannolika förändringar i marknadspriserna.

Dnr 6/319/99

Datum: 31.8.1999

Ersätter föreskrift: 105.12

Dnr 1/319/95, 15.5.1995

Gäller fr.o.m. 15.9.1999

tills vidare

7 (11)

Ändringarna är markerade med fet stil

- c) Hanteringen av de marknadsriskerna som hänförs till derivatkontrakt skall kompletteras med en noggrannare analys av avkastningskomponenterna i kontraktet (förändring av spread och positionsvärde). Derivathandelns resultatutveckling/lönsamhet skall också övervakas med tillräckligt noggrann målinriktning (t.ex. per resultatenheter, område, kund och produkt). En uppföljning enligt produkt skall genomföras om kreditinstitutet har flera produkter av olika typ och derivatverksamheten är av stor betydelse för kreditinstitutet.
- d) Kreditinstitutet skall uppskatta den marknadsrisk som är förknippad med exceptionella prisförändringar av olika ursprung eller andra förändringar (stresstester).

5.3 Finansieringsrisk och marknadslikviditetsrisk

5.3.1 Övervakning av kreditinstitutets finansieringsrisk

Med finansieringsrisken i kreditinstitutets derivatverksamhet avses risken att kreditinstitutet kanske inte kan fullgöra de betalningsåtaganden som realiseringen av derivatkontrakten ger upphov till.

- a) Derivatinstrumenten skall tas med i bankens allmänna finansieringsriskkontroll och likviditetsplanering. Det finansieringsbehov som kontrakten förorsakar (särskilt på clearingdagen) skall förutses. Om finansieringsriskkontrollen av derivatkontrakten på grund av instrumentens natur inte kan kombineras med finansieringsriskkontrollen av avistainstrument, skall derivatinstrumentens inverkan på likviditeten övervakas med ett separat system. Finansieringsunderskott som förorsakats av derivatinstrument skall övervakas och begränsas, om de väsentligt påverkar kreditinstitutets totala finansieringsrisk. Finansieringsrisken skall hanteras även med avvecklingslimiter (se ovan avsnittet Kreditrisk: settlementrisklimit).
- b) Övervakningen av finansieringsrisken skall i förhållande till verksamhetens omfattning vara tillräckligt detaljerad. Då derivatverksamhetens volym och risker ökar, skall riskernas inverkan på likviditeten övervakas enligt område, valuta och produkt. Om derivatkontraktet kan clearas på i förväg överenskommet sätt före den ursprungliga slutdagen, måste man vid övervakningen av finansieringsrisken beakta likviditetseffekterna av detta.
- c) Användningen av egna fordringar som säkerhet för derivatkontrakt skall också begränsas med interna limiter, eftersom kreditinstitutets likviditetsställning påverkas om säkerheterna realiserar.

5.3.2 Övervakning av marknadslikviditetsrisken

Med marknadslikviditetsrisk avses risken att kreditinstitutet kanske inte kan realisera eller täcka sin position till gällande marknadspris, eftersom marknaden inte är tillräckligt djup eller inte fungerar på grund av någon störning.

- a) Ett kreditinstitut som aktivt agerar på marknaden måste följa olika produkters och marknadens likviditet. Kreditinstitutet måste på förhand gardera sig mot likviditetsproblem. Kreditinstitutet skall utarbeta en plan för hur det garanterar likviditeten t.ex. i en situation då det allmänt taget inte finns någon likviditet på marknaden eller likviditetsproblemen är förknippade uteslutande med ifrågavarande kreditinstitut. I planerna måste eventuella likviditetsproblem på grund av derivatinstrument beaktas. Kreditinstitutet måste ge akt på tidiga och ofta mycket svaga signaler på att marknadsläget förändras. Det måste finnas garanti för marknadsinformationsflödet från de personer som svarar för tradingen till de som svarar för riskhanteringen och till kreditinstitutets ledning.
- b) För att undvika likviditetsproblem skall derivatportföljen diversifieras t.ex. enligt produkt, område och kund.
- c) De likviditetsrisker som är förknippade med marknaden och produkten skall också hanteras med hjälp av produkt- och marknadsbaserade limiter.
- d) Vid övervakningen av likviditeten skall beaktas att det kan bli nödvändigt att clara kontrakten före den överenskomna slutdagen. Kreditinstitutet skall ha en uppfattning om huruvida marknaden är så djup att ersättande kontrakt kan ingås.

5.4 Operativ risk

Med operativ risk avses risken att eventuella brister i informationssystemet eller andra system eller i interna kontroll- och säkerhetsrutiner förorsakar oförutsedda förluster.

- a) Kundhandel, back office-funktioner och bokföring skall organiseras så, att arbetet i var och en av dessa funktioner utförs av separat personal och att den omedelbara övervakningen av funktionerna även sköts av separat personal.
- b) Den personal som ingår derivatkontrakten skall bestå av yrkeskunniga personer som behärskar derivatverksamheten. Kreditinstitutets direktion och operativa ledning skall i rekryteringen och utbildningen av personalen beakta de krav som derivatverksamheten ställer.

Dnr 6/319/99

Datum: 31.8.1999

Ersätter föreskrift: 105.12

Dnr 1/319/95, 15.5.1995

Gäller fr.o.m. 15.9.1999

tills vidare

9 (11)

Ändringarna är markerade med fet stil

- c) De operativa funktionerna till stöd för derivathandeln skall handhas av yrkeskunnig personal. Personalen skall ha tillräckliga ekonomiska och tekniska resurser samt kunskaper att utveckla de operativa funktionerna i enlighet med derivathandelns behov.
- d) Exempel på operativa stödfunktioner fristående från den kundinriktade affärsverksamheten är bekräftelse av affärer, hantering (clearing) av transaktioner, riskkontrollrapportering, resultatrapportering, positionsvärdering och dokumentering av kontrakt. Den enhet (eller grupp) som handhar de operativa stödfunktionerna skall kunna avhjälpa fel som beror på mänskliga misstag eller andra faktorer. Anvisningar skall finnas för åtgärdandet av felen (orsaker, följder, korrigerande åtgärder).
- e) För derivatfunktionerna skall det finnas en i förväg uppgjord arbetsgång, och derivatkontrakten skall dokumenteras enligt i förväg utarbetade principer.
- f) Kreditinstituten skall följa utvecklingen av olika derivatvolym (kontraktens antal, den underliggande egendomens mark- och valutabelopp). Stora och snabba volymökningar skall utredas, så att man vet om ökningen i framtiden leder till en realisering av kredit-, marknads- eller likviditetsrisker.
- g) Innan prissättnings- och värderingsmodeller tas i bruk i derivathandeln och riskkontrollen, skall kreditinstitutet försäkra sig om att modellerna producerar tillförlitliga resultat om kontraktspriser, positionernas värde, potentiella vinster och förluster. Modellerna och de använda metoderna skall dokumenteras.
- h) Dealing-, back office- och bokföringsuppgifterna skall regelbundet avstämmas mot varandra. Detta innebär kontroll av positionsuppgifterna, vinst- och förlustberäkningarna och transaktionerna.
- i) De operativa riskernas storlek och effekterna av en realisering av dem skall bedömas t.ex. utgående från en ökning av transaktionsvolymen, datasystemets kapacitet, funktionsavbrott i datasystemet eller fel på den mjukvara som används för bedömning av marknadsriskerna.

5.5 Legal risk

Med legal risk avses den risk som förorsakas av ogiltiga kontrakt eller avsaknad av dokumentering.

- a) Direktionen skall godkänna de viktigaste principerna för begränsning och övervakning av den legala risken i derivatverksamheten.

Dnr 6/319/99

Datum: 31.8.1999

Ersätter föreskrift: 105.12

Dnr 1/319/95, 15.5.1995

Gäller fr.o.m. 15.9.1999

tills vidare

10 (11)

Ändringarna är markerade med fet stil

- b) Kreditinstitutet skall försäkra sig om att motparten äger rättshandlingsförmåga. Kreditinstitutet skall känna till derivatkontraktens juridiska särdrag och ansvarsförhållanden. Enligt god banksed skall kreditinstitutet förklara för kunden derivatkontraktets innehåll och de juridiska rättigheter och skyldigheter som är förknippade med kontraktet. Då motparten är en kund som inte yrkesmässigt bedriver derivatverksamhet, skall kreditinstitutet omsorgsfullt klargöra för kunden vilka risker kontraktet medför för kunden. Innan kontraktet ingås skall kreditinstitutet med kunden gå igenom t.ex. följande frågor: hur kontraktets värde förändras då värdet på den underliggande egendomen förändras, har kunden tekniska och ekonomiska resurser att hantera derivatriskerna, de potentiella förlusternas storlek, omfattningen av och den totala risken i kundens derivatverksamhet. Om derivatkontraktet enligt kreditinstitutets åsikt inte lämpar sig för det syfte som kunden har tänkt sig (t.ex. för gardering av en position), är det skäl att underrätta kunden om detta innan kontraktet ingås.
- c) Nettningen mellan två parter skall basera sig på ett skriftligt avtal. Kreditinstitutet skall i förväg så noga som möjligt försäkra sig om att avtalet är bindande t.ex. då motparten försätts i konkurs eller i motsvarande situationer.
- d) Ett utmärkt sätt att minska risken är sådana nettningsystem där clearingsammanslutningen utgör en juridiskt bindande avtalspart (t.ex. i samband med fondbörsen).
- e) Ett kreditinstitut som aktivt agerar på de internationella marknaderna skall förvissa sig om hur olika länders lagstiftning och beskattningen av kontrakten inverkar på derivatverksamheten.

5.6 Strategisk risk

Med strategisk risk avses risken att derivatstrategin kanske har dimensionerats fel i relation till kreditinstitutets risktagningsförmåga, tekniska resurser och yrkeskunskapen hos dess personal. Om detta är fallet, kan genomförandet av den valda strategin visa sig vara fel, vilket leder till ekonomiska förluster.

- a) Kreditinstitutets derivatverksamhet skall grunda sig på en strategi som godkänts av direktionen. Hur denna strategi genomförs och hur resultatrik den är skall följas upp.
- b) En sådan betydande ändring av strategin som ger upphov till ökad risktagning skall grunda sig på direktionens beslut. Med ökad risktagning avses t.ex. att kreditinstitutet utöver att använda derivatinstrumenten i garderingssyfte aktivt börjar ta riskpositioner.

Dnr 6/319/99

Datum: 31.8.1999

Ersätter föreskrift: 105.12

Dnr 1/319/95, 15.5.1995

Gäller fr.o.m. 15.9.1999

tills vidare

11 (11)

Ändringarna är markerade med fet stil

- c) Kreditinstitutet skall uppskatta hur dess derivatstrategi påverkar kreditinstitutets kapitaltäckning. Reserven av eget kapital måste räcka till för att täcka olika risker i derivatverksamheten.
- d) Kreditinstitutet skall uppskatta sin ställning på marknaden med hjälp av marknadsinformation.
- e) Den strategiska planen skall innehålla en verksamhetsplan för sällsynta, men exceptionellt problematiska situationer. Sådana situationer är t.ex. stora svängningar i marknadspriserna, konkurser för stora marknadsaktörer, överraskande förändringar i likviditeten, realisering av stora länderrisker och andra motsvarande situationer.